

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

4.Bhar.165/2021/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2021. szeptember hó 28. napján tartott tanácsülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A becsületsértés vétsége miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben magánvádló1 és magánvádló2 magánvádlók másodfellebbezését elbírálva a Fővárosi Törvényszék 2021. április 16. napján meghozott 21.Bf.11.234/2020/6. számú végzését helybenhagyja.

Kötelezi a magánvádlókat egyetemlegesen a harmadfokú eljárásban Terhelt1 vádlott védelmével kapcsolatban felmerült 18.000, - (tizennyolcezer) Ft bünygyi költség, továbbá külön felhívásra további 10.000-10.000,- (tízezer-tízezer) Ft fellebbezési illeték megfizetésére az állam javára.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2020. év november hó 10. napján kihirdetett 11.B.30.511/2020/14. számú ítéletével Terhelt1 vádlott bűnösségét 2 rendbeli becsületsértés vétségében [Btk. 227. § (1) bekezdés b) pont] állapította meg, ezért egy évre próbára bocsátotta.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen bejelentett vádlotti fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2021. április hó 6. napján kelt 21.Bf.11.234/2020/6. számú ítéletével megváltoztatta az elsőfokú bíróság határozatát és a vádlottat az ellene 2 rendbeli a Btk. 227. § (1) bekezdésének b) pontja szerint minősülő becsületsértés vétsége miatt emelt vád alól felmentette. Megállapította, hogy a magánvádlók által lerótt 10.000 Ft illetéket magánvádló1 és magánvádló2 maguk viselik, egyben kötelezte őket külön felhívásra további 10.000 Ft illeték állam javára történő megfizetésére.

[3] A másodfokú bíróság ítélete ellen magánvádló1 és magánvádló2 magánvádló is fellebbezést jelentett be a felmentő rendelkezés ellen, a másodfokú bíróság ítéletének megváltoztatása és az elsőfokú bíróság ítéletével azonos döntés hozatala iránt. A fellebbezés írásban benyújtott indokolásában kifejtették, mely szerint a másodfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott által használt kijelentések becsületsorbításra nem voltak alkalmasak. Előadták, hogy a vádlott kifejezései számukra lealacsonyítók, megszégyenítők és becsületsértőek voltak. A "köcsög" kifejezés olyan homoszexuális férfire utal, aki a női szerepet vállalja, a kifejezés férfiasságra sértő kijelentés. A "te senki" kijelentés értéktelen, hitvány személyt jelenít meg, ami lealacsonyító értékítéletet fejez ki. A "te lány vagy" a férfiasságra és az emberiségre is sértő, megszégyenítő kifejezés. A "te szar vagy" átvitt értelemben értéktelen, hitvány emberre utaló, lealacsonyító az emberi méltóság semmibe vételét jelentő kifejezés. A "kurva anyád „szintén lealacsonyító, hamis értékítéletet tartalmazó kijelentés. Előadták, hogy a vádlott által használt kifejezések rendszeresen ismétlődőek, amelyek a sértettek gyermekei jelenlétében is elhangzanak. Az elkövetés helyszíne a kocsmá terasza volt, amely a gyalogos járdától 1,5 méterre, a forgalmas Hév megállótól 20 méterre, tehát forgalmas helyen található, ahonnan mindent lehet látni és hallani. Hivatkoztak továbbá arra, hogy magánvádló2 sértett nem tartózkodott a kocsmá területén, a vádlott a kocsmá teraszáról üvöltött a sértettnek, aki a saját háza előtt állt. Arra is utaltak, hogy magánvádló1 sértett sem tartózkodott a szidalmazás kezdetén a kocsmá területén. A kitérő járőr jelenlétében a vádlott tovább szidalmazta a sértetteket, ami szintén nem kocsmá területén, hanem a kocsmá mellett zajlott. A kocsmá teraszára magánvádló1 sértett a járőrrel együtt lépett, amikor a terhelt tovább szidalmazta a sértettet.

[4] A vádlott védője írásban benyújtott észrevételében a magánvádlók alaptalan fellebbezésének elutasítására, a Fővárosi Törvényszék másodfokú ítéletének helybenhagyására tett indítványt. Álláspontja szerint a sérelmezett határozat mentes a megalapozatlansági hibáktól, a megállapított tényállás ezért a harmadfokú eljárásban is irányadó. Aláhúzta, hogy a tényállás harmadfokú eljárásban történő megváltoztatására nincs törvényes indok. Kiemelte, hogy a másodfokú bíróság kimerítően ismertette a becsületsértő cselekmény jogi háttérét, helyesen idézte és alkalmazta a jogszabályokat. Mindezek alapján nézete szerint a másodfokú bíróság által hozott felmentő ítélet megfelel a jogszabályoknak, a magánvádlóknak a bűnösség megállapítására és büntetés kiszabására irányuló fellebbezései emiatt alaptalanok.

[5] A harmadfokú bíróság nem találta alaposnak a magánvádlók fellebbezését.

[6] Az ítéltáblának először azt kellett eldöntenie, hogy a jelenleg hatályos büntető eljárási szabályokra figyelemmel van-e helye harmadfokú eljárás lefolytatásának. A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC törvény (továbbiakban Be.) 615. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bírósággal ellentétes döntése esetén. A (2) bekezdés b) pontja szerint ellentétes döntés, ha a másodfokú bíróság az első fokon elítélt vádlottat felmentette, vagy vele szemben a büntetőeljárást megszüntette. A vizsgált ügyben a másodfokú bíróság felmentette az első fokon elítélt vádlottat, így a fenti törvényhely alapján megnyílt a harmadfokú eljárás jogi lehetősége.

[7] A harmadfokú bíróság a felülbírálat során a fellebbezéstől függetlenül vizsgálja, hogy az eljáró bíróságok – mind az elsőfokú, mind a másodfokú eljárás során – megtartották-e az eljárási szabályokat. A harmadfokú bíróság megállapította, hogy mind az első fokon, mind a másodfokon eljáró bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le eljárását.

[8] A harmadfokú bíróság a határozatát arra tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletet meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel érintett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan [Be. 619. § (1) bekezdés].

[9] Azt már a másodfokú bíróság is helyesen rögzítette a felülbírálat során, hogy az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget téve hiányosságoktól és iratellenességtől mentes, tehát megalapozott tényállást állapított meg.

[10] A harmadfokú bíróság sem tudott feltárni az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásban megalapozatlanságot eredményező hiányosságot vagy iratellenességet, téves ténybeli következtetést, hiszen a tényállás a feltárt bizonyítékokon, tanúvallomásokon és rendőri jelentésen alapult. Következésképp a harmadfokú bíróság határozatát a Be. 619. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság által is irányadónak elfogadott tényállásra alapította.

[11] A harmadfokú bíróságnak lényegében a jogkérdésben, nevezetesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a vádlott által hangoztatott kifejezések becsület csorbítására alkalmasak avagy sem.

[12] A harmadfokú bíróság egyetértett a másodfokú bíróságnak azzal a jogi értékelésével, hogy az emberi méltóságot pusztán az a kifejezés sérti, amely objektíve, a társadalomban kialakult általános felfogás szerint alkalmas a becsület csorbítására. Ilyennek tekinthető a tekintély romboló, az egyén értékítéletét hátrányosan befolyásoló, lealacsonyító kijelentés. Becsületsértő kijelentésnek minősül a sértett emberi értékeit becsmérítő, a jellemre, tulajdonságára nézve gyalázkodó kijelentés, a durva szidalom, a hivatással kapcsolatos megalázás, az obszcén jelzőkkel való megszégyenítés.

[13] A másodfokú bíróság ezen túl a konkrét eset körülményeit is helyesen vizsgálta, nevezetesen az elkövetés helyszínét (kocsmai környezet), időpontját (nap közben), a vádlott és a sértettek kapcsolatát (elmérgesedett viszony).

[14] A törvényszék górcső alá vette a bíróságok több eseti döntésében kifejezésre jutó gyakorlatát, ami elhatárolási szempontot jelentett az alkotmányos alapjog, a véleménynyilvánítás szabadsága és a becsületsértés között. Ezekből a joggyakorlatot alakító eseti döntésekből összegezhető, hogy bűncselekményt valósít meg az olyan kijelentés használata, amelynek célja a másik bántása, megalázása, a közügyekkel össze nem függő öncélú támadása, sértése, az emberi méltóság magjának sértése, az emberi státusz nyilvánvaló és súlyos becsmérlése. Becsületsértést valósít meg az emberi mivolt megalázására szolgáló súlyosan bántó, sértő kifejezés használata.

[15] Ellenben nem minősül becsületsértésnek, és így bűncselekménynek a szórakozóhelyen, kocsmában elhangzott szitkozódás, alpári, otromba szóhasználat, ami a sértettek társadalmi megbecsülésére nincs kihatással, azt nem csökkenti.

[16] Egyetértett a harmadfokú bíróság azzal a másodfokú megítéléssel, hogy a vádlott által hangoztatott kijelentések, kifejezések alkalmatlanok voltak a sértettek társadalmi megbecsülésének csorbítására, a többnyire káromkodó (kurva anyjád) vádlotti kifejezések nem az emberi méltóság súlyos becsmérlésére irányultak. Ugyanis a vádlottnak a sértettekkel szemben használt egyéb kijelentései (te senki, te lány vagy, te szar vagy, te köcsög) sem érték el azt a határt, amely társadalomra veszélyesség folytán a bűncselekménnyé minősítéshez elegendő volt. A társadalomban elfogadott általános értékítélet szerint a vádlott szóhasználatát nem lehetett az ember értékeit becsmérő, a jellemére, tulajdonságára nézve gyalázkodó kijelentésnek még abban az esetben sem minősíteni, hogy a konkrét esetben a sértettek ezeket a minősítéseket magukra nézve lealacsonyítónak, megszegyenítőnek, az emberi méltóságukat súlyosan sértőnek tekintették.

[17] A fent írtakra figyelemmel a harmadfokú bíróság - mivel magánvádló1 és magánvádló2 magánvádlók másodfellebbezése alaptalan volt - a Fővárosi Törvényszék 21.Bf.11.234/2020/6. számú ítéletét – a Be. 623. §-a alapján helybenhagyta.

[18] A Be. 782. § (4) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a magánvádlót a harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére és az ott felmerült, a (2) bekezdésben meghatározott díj és költség megtérítésére kötelezi, ha a másodfokú bíróság határozata ellen kizárólag a magánvádló fellebbezett és a harmadfokú bíróság a másodfokú határozatot helybenhagyta. A vizsgált ügyben éppen ez történt, a másodfokú bíróság határozata ellen kizárólag a magánvádlók fellebbeztek és a harmadfokú bíróság a másodfokú határozatot helybenhagyta, ezért a Be. 782. § (4) bekezdése alapján a harmadfokú bíróság a harmadfokú eljárásban Terhelt1 vádlott védelmével kapcsolatban felmerült 18.000 forint bűnügyi költség megfizetésére a magánvádlókat kötelezte.

[19] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 52. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés illetéke 10.000 Ft, ugyanezen paragrafus (2) bekezdése szerint ha a magánvádas eljárásban több feljelentő egy beadványban tesz feljelentést, mindegyik feljelentő köteles az illetéket megfizetni. Az Itv. alapján tehát a magánvádlók mindegyike 10.000 forint fellebbezési eljárási illeték megfizetésére köteles, amelyet az állami adóhatóság külön felhívására kell illetékben megfizetniük az állam javára. Ezt a költséget a magánvádlók a fellebbezésük eredménytelensége folytán a Be. 782. § (1) és (4) bekezdése alapján maguk kötelesek viselni.

[20] A határozat elleni további fellebbezés lehetősége a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés alapján kizárt.

Budapest, 2021. év szeptember hó 28. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr. Lőrinczy Attila István s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék 21.Bf.11.234/2020/6. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 4.Bar.165/2021/8. számú végzése folytán 2021. év szeptember hó 28. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2021. év szeptember hó 28. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.

a tanács elnöke